

Sångbok för Godtemplarordens loger

Stockholm
1893

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1893

SANGBOK

FÖR

GODTEMPLARORDENS LOGER.

STORLOGENS FÖRLAG.

Pris 15 öre

1893

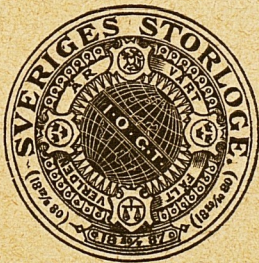
INDEPENDENT ORDER OF GOOD TEMPLARS.

SÅNGBOK

FÖR

GODTEMPLARORDENS LOGER.

STORLOGENS FÖRLAG.

STOCKHOLM, OSKAR EKLUNDS BOKTRYCKERI,
1893.

Innehållsförteckning.

Begynnelsesånger:

- För första graden n:ris 1, 2, 3, 4, 5 och 6.
» andra » » 7 och 8.
» tredje » » 9, 10 och 11.
» fjärde » » 12 och 13.

Hälsningssånger:

- För första graden n:ris 14 och 15.
» andra » » 16, 17, 18 och 19.
» tredje » » 20, 21, 22 och 23.
» fjärde » n:o 24.

Andra intagningsånger:

- För första graden n:ris 25, 26 och 27.
» andra » » 34, 36 och 37.
» tredje » » 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45
46, 47, 48 och 49.
» fjärde » » 50, 51, 52, 53 och 54.

Efter löftets afgifvande:

- För första graden n:o 35.
» tredje » » 38.
Vid konstitutionens underskrifvande n:ris 28 och 29.
Vid bildandet af ordenskedjan n:ris 30, 31, 32 och 33.

Installeringsånger :

För första graden n:o 55.

» tredje » n:ris 56 och 57.

Slutsånger :

För första graden n:ris 58, 59 och 60.

» tredje » » 61, 62, 63 och 64.

Andra sånger :

Begravningsånger n:ris 65, 66 och 67.

Födelsedagssång n:o 68.

Inbjudningssånger n:ris 69 och 70.

Godtemplarmarscher n:ris 71, 72, 73 och 74.

Festsånger| n:ris 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83,
84, 85 och 86.

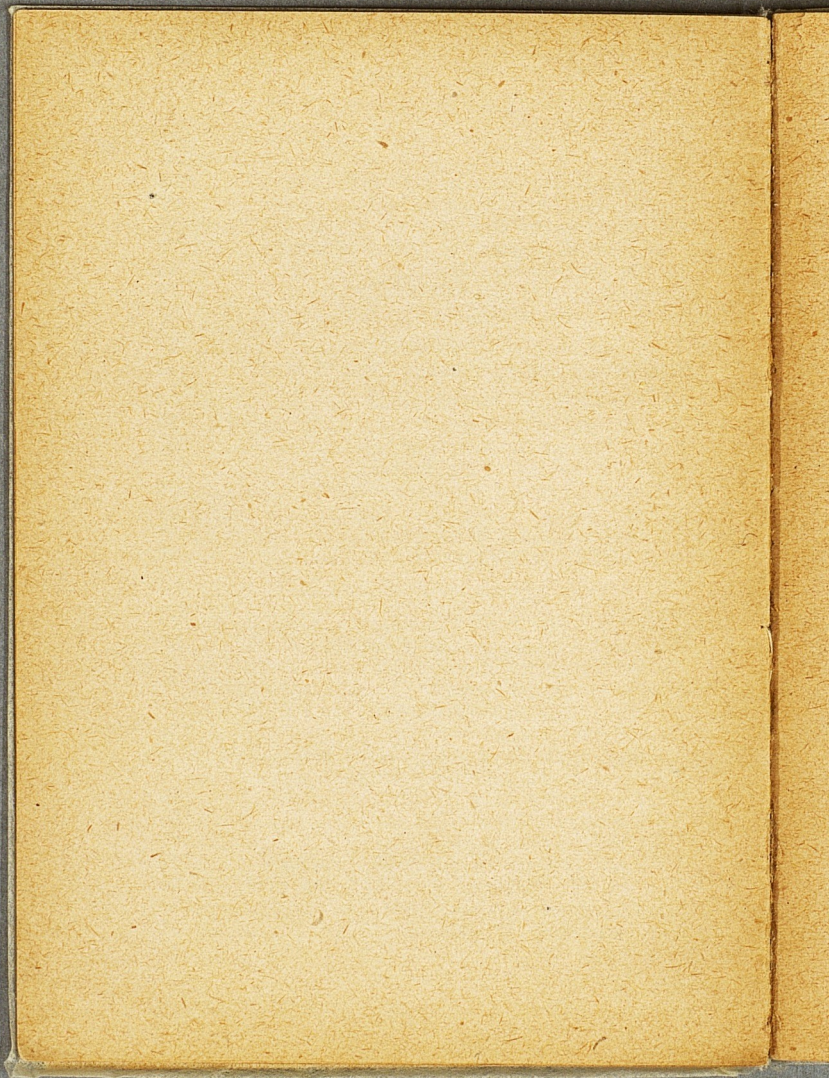

Register.

	N:o
Ack låtom oss här verka	48
Afhållslöftet må du gifva	28
Amen sjunge hvarje tunga	63
Blif ej försagd, du mödans träl	43
De gamle rekabitors Gud	36
Din nåd, o Herre, åt oss gif	2
Ditt hjärta uti lifvets dagar	49
Du, hvars hjärta kärlek tänder	14
Du ljusets och kärlekens källa	47
Du nykterhet, du, som församlat oss här	5
Du världars Gud, hjälp oss att tappert strida ..	11
Dygdens vän, välkommen hit	1
Fader, oss i nåd bevara	58
Fast i nykterheten stå	29
Fast är ordenskedjan sluten	30
Framåt, framåt på ljusets bana	74
Frid, mitt hjärta, du skall hvila	65
Förbundna nu vid ärans bud	26
Gladt vi låta sången ljuda	31
Glänsande klar är den drycken rar	86
Godtemplarismens band oss alla enar här	13
Gud, som bevarat uti forna tider	77
Gör det lilla du kan	39
Hell honom, hell, som nu i dag	68
Himlens milda vårvind strömmar	10
Hur godt det är att se	24

	N:o
Hur ljuflig mången gång	82
Huru än vår loge må kallas.....	6
Hvad ställning vi än hafva må	54
Hvar och en har fått något pund	79
Hvem är ynglingen, som nalkas	85
Hvila min tanke i sällhetens sköte	83
I nykterhetens sanne vänner...	73
I väldig makt, o Gud stig ned	51
Kom, broder, fäst vårt blåa band	69
Kom, Herre, till oss huld och blid	2, 3
Kom till oss att så och skörda	14
Ljuft är att hamna efter färd på hafven	67
Lycklig den med sorgfritt hjärta	80
Låt oss vår sång till Gud, den högste, höja ..	64
Med fröjd vi Eder hälsa här.....	20
Med glädje vi välkomna	16
Mild och ödmjuk, ren och helig	45
Mitt lif är en väg, som röres en tid	66
Mod, min broder, stappla icke	17
Mot dryckenskapen gå vi ut.....	70
Må glädtigt våra sånger skalla	23
Må vår förening jämnt bestå	60
Må vänskapsbandet jämnt bestå	60
Möter mitt öga dig från det höga	84
Nu hederns helga lagars band	26
Nu vi måste oss åtskilja	58
Nykterhetens vänner, vi hälsa er	1
När Rekabs barn i forna dar	34
O allmakts Gud, hvars fadershand	12
O Gud, var du vårt stöd	7
O Gud, välsigna nu vårt verk	62
O, Herre, du all världens store Gud	8
O, Herre, gif oss hjälp och råd	52
O, Herre, välsigna vårt möte i dag	9

	N:o
O, hoppets dag, som klarnar opp.....	78
O, hur fast ha vi ej enat	33
O, nykterhetens Gud	25
O slutom då bröder ett trofast förbund	71
O, vår skapare och Gud.....	53
O yngling, om ditt hjärta slår	72
Oändlige, din nåd allen	50
Regering, folk och fosterland	76
Ringa vattendroppar, ringa korn af sand	42
Se, hur skönt vi sammanbinda.....	32
Sen lifvets morgon grytt	55
Stolte broder, du som äger	87
Stäm, bröder, in i liflig takt.....	27
Så långt vårt öga hinner	81
Sår du din säd i den klara dag	44
Så samlas vi ånyo här.....	4
Såsom jordens bästa rosor.....	41
Upp bröder, upp till sträfvån, bön	56
Vak upp hvart redligt sinne.....	40
Var med oss, Herre, när vi hemåt gå	59
Var välkommen till vår orden	15
Verka, ty natten kommer	57
Vi hälsa hvar sann godtemplar med fröjd	19
Vi vår nya medlem hälsa	31
Vi åter möta Eder med fridens hälsningssång	21
Vår Gud är oss en väldig borg	75
Vårt hedersord är gifvet	38
Vårt löfte, Gud, oss hålla lär	35
Vårt möte nu skall sluta	61
Välkomna hit in till vår nykterhetskår.....	22
Välkommen, välkommen vi hälsa en hvar	18
Värdes, Herre, hos oss blifva	46
Världars Gud, vår frälsningskälla	37

1 (a.) Nykterhetens vänner vi Hälsa er med fröjd och hopp, Att helt snart vår sak skall bli Förd framåt i hastigt lopp.

2. Vi förbinda oss i dag Att ej röra dödens dryck. Pliktens väg och dygdens lag Följa vi — ej lustans nyck.

(b.) Dygdens vän! Välkommen hit, Till vårt trogna syskonlag! Här oss höfs med lust och nit Verka medan än är dag.

2. Svuren ed är alltid ny; Oss är drufvan fåfängt fal. Rusets vilda jagt vi sky, Fly en fröjd, som föder kval.

2 (a.) Din nåd, o Herre, åt oss gif! Vårt verk välsigna nu! Du källan är för kärlek, lif; All makt har endast du.

2. Sänd din välsignelse hit ned Och framgång oss beskär! Vårt löfte lär oss hålla, led Till verklig sällhet här!

3. Må nykterhet oss leda då Att ordets sanning se, Din frälsarkraft att rätt förstå Och dig vårt hjärta ge.

(b.) Kom, Herre, till oss huld och blid
Och signa väl vårt verk! O krön oss du
med ljus och frid Och med din kraft oss stärk!

2. Tag an vår sak! I nåd oss led Att
fram mot målet gå! Gör stark som hög
vår trohetsed, Att ej han brytås må!

3. Åt den, sin tro åt dygden svär, Ett
trofast hjärta gif! Oss seger skänk i stri-
den här Och där ett evigt lif!

3 Kom Herre till oss huld och blid Och
signa du vårt verk! Bekrön oss du
med ljus och frid Och med din nåd oss stärk!

4 Så samlas vi ånyo här I trofast kamp
och id, Att föra ut vårt sköna verk,
För nykterhet och frid. Förbrödring är
vårt lösens ord Och kärleken vår tolk,
Vårt mål, att kring vår jord få se Ett
fritt och lyckligt folk.

5 Du nykterhet, du, Som församlat oss
nu, Ej kärare ord Hör jag klinga
kring jord! Du styrker en hvar, Som
till lösen dig har, När nämndt blott i tal
Eller sänger i sal.

2. Ljud högt i vår nord, O, du dyraste
ord, Att samla en hvar Kring goodtemplars

standar, Tills striden hör upp Ifrån trupp
intill trupp, När målet är nådt: Lif i nyk-
terhet blott!

6 Huru än vår loge må kallas, Nyk-
terhet skall främjas här. Enskild
fröjd skall vara allas. Nykterhet till säll-
het bär. Dygden, hvilken högt vi skatta,
Nykterhet bekänna vi, Och om vi vår upp-
gift fatta: *Strid mot rusets tyranni.*

2. Huggormsgift i vinet gömmes, Så den
visaste oss lär. På den fröjd ur glaset
tömmes Slutet sorg och suckar är. Men
för oss i logen gifves Värn mot rusets fal-
ska fröjd, Här en hvar med glädje trifves,
Är i brödrakretsen nöjd.

3. I vår loge oss Gud förena Skall och
skydda med sin hand. Brödrakärleks eld,
den rena. Oss skall värma med sin brand.
Fri och stark vår loge skall svälla, Lik
en, ström i vårens tid. Och om vi ej mo-
det fälla, Gud oss seger ger och frid.

7 O Gud, var du vårt stöd! En äkta
tro oss gif! Låt dryckenskap och död
ge rum för fröjd och lif! Om tro och hopp
vi ödmjukt be, men framförallt oss kärlek ge!

2. Gif hopp af äkta slag Och led oss i vår strid! Nytt mod gif hvarje dag, Var själf vår kraft, vår frid! Om tro och hopp etc.

3. I oss din kärlek gjut! Lär oss barmhertighet, Och gör ett härligt slut På synd och uselhet! Om tro och hopp etc.

8 O Herre, du all verdens store Gud,
Vi träda framför dig! Hör dina barn
och deras svaga bön Samt var oss nådelig!

2. Drif mörkret bort från vårt förödda land
Tag dig vår ungdom an; Belys vår vandring
med ett himmelskt ljus Och gör den nykter, sann!

3. Vårt hjärta fyll med evighetens hopp;
Gif tro, som frukter bär. Gif kärlek, som
ej öfvervinnas kan Af död och mörkrets här.

9 O Herre, välsingna vårt möte i dag,
Låt hvila däröfver ditt goda behag,
Och gif oss din nåd och din anda, att vi
För andra ock må till välsignelse bli! Ja
gif oss din nåd och din anda, att vi För
andra ock må till välsignelse bli!

2. Se nöden i världen så skriande är,
Ty synden fördärfvat din örtagård där

Ja, ödelagt tusende hjärtan och hem; Men,
Herre, förbarma dig än öfver dem! Ja, Herre,
förbarma dig än öfver dem, Och rädda de
tusende hjärtan och hem!

10 Himlens milda vårvind strömmar
Till det dunkla stoftet ner, Och ur
sina morgondrömmar Jordens hopp mot höj-
den ser, Natten vike, ljusets rike Komme
till oss mer och mer!

2. Långe nog i villans boja Mörkret
slöt den fångna jord. Ljus i slott och ljus
i koja, Ljus i handling och i ord! Mänsko-
släkte, intet häkte, Ingen bom för dig
är gjord.

3. Men hur mången fördom biter Än
sig fast vid jordens grus! Flärd och svek
som parasiter Smyga kring i månet hus.
Länder fira mörkrets spira; Därför mera
ljus, mer ljus.

11 Du världens Gud, hjälp oss att tap-
pert strida, Att nå det mål, som vi
oss förelagt, Ty ha vi dig som hjälp invid
vår sida, Allt vika måste för vår öfvermakt.
Allt vika måste för vår öfvermakt.

2. Oss hjälp, o Gud, den usla makt för-
krossa, Som sprider brott och nesa kring

vårt land, Att snart vi må hvar stackars
träl förlössa, Som fjättrad är i dryckenska-
pens band. Som fjättrad är i dryckenska-
pens band.

3. Står du oss bi, vill du oss icke svi-
ka, Skall frid och lugn i våra bygder bo,
När dryckenskapens hydra måste vika För
ömsesidig kärlek, hopp och tro. För ömse-
sidig kärlek, hopp och tro.

12 O, allmakts Gud, hvars fadershand
Bevarat oss det flydda år, Vi bedje,
att din helge and' Oss i din fruktan leda
får. Ditt namn ske pris för nåd du gett,
Hvarhelst du framgång oss beredt.

2. Vi sakna redan mången vän, Som vid
vårt sista möte var. De gått förut, men
vi få än I bön och arbet' här stå kvar.
Vårt verk är ditt — det måste så Till
seger dock omsider gå.

3. Stärk du vår tro, vi bedje dig, Och
hjälp oss troget hålla ut! Fast hopp och
kärlek innerlig Oss gif, tills vår mission
är slut. Rättfärdighet oss öfva lär Samt
tjäna Gud och människor här.

(b) O, allmakts Gud, hvars fadershand
Det flydda år vårt folk och land Bevarat i

din nåd, Ditt namn ske pris för hvad du
gett, Att du i kärlek till oss sett Samt
framgång åt vårt verk beredt Och ledt
oss med ditt råd!

2. Stärk du vår tro, vårt hopp också,
Att fram vi må till seger gå Och troget
hålla ut. Rättfärdighet oss öfva lär Samt
tjäna Gud och menskor här! Oss samla
i din boning där, När vår mission är slut!

13 Goodtemplarismens band Oss alla
enar här Att hjärtligt räcka hand
Åt vän och broder kär, Med fast beslut att
hålla ut I striden tills vårt lif är slut. Good-
templarismens band Oss alla enar här.

2. Vår höfvitsman är Gud, Som styr
från pol till pol Och med sin viljas bud
Regerar blix och sol. Vår troigna här,
ledd af hans hand, Skall rädda älskadt
fosterland. Vår höfvitsman är Gud. Som
styr från pol till pol.

3. Så låt oss gå framåt, Vår sak är
stor och god; Hvar seger på vår stråt
Skall lifva upp vårt mod. Till detta verk,
o Gud, oss gif Din nåd att egna våra lif,
Så låt oss gå framåt, Vår sak är stor
och god.

14 (a.) Kom till oss att så och skörda!
Kom och stå vår orden bi! Då af
lättnad som af börda Ock din del skall
rättvis bli! Var välkommen! Var välkom-
men! Var välsignad! bedja vi.

(b.) Du, hvars hjärta kärlek tänder, Som
kan hoppas, glöda än, Slut dig här
till själafränder, Samfundslifvets fröjder
känn! Var välkommen! Var välkommen
Till vårt broderliga hem!

2. Skildä läger här ej skilja, Annan tro
ej söndra kan. Har du endast kraft och
vilja, Kom och kämpa som en man! Var
välkommen! Var välkommen! Verka goda
verk med oss!

15 Var välkommen till vår orden, I
vår trogna krets träd fram! Så
en kämpe är du vorden För vår sak så
allvarsam. Här ett fält det bjuds åt dig.
Målet härligt visar sig. Var välkommen
till vår orden, Tusenfaldt välkommen var!

16 Med glädje vi välkomna Den skara
löftet ger, Hvars krafter icke dom-
na; Ty himlen mot den ler; Hvars trohet
skall frammana En lyckligare tid, Då helig-
hetens fana På jorden höjs med frid.

17 Mod, min broder, stappla icke På
den väg, som du beträdat! Mot
den stjärnan upp du blicke: »Tro på Gud
och handla rätt!» Mot den stjärnan upp
du blicke: »Tro på Gud och handla rätt.»

2. Kan du ej se slut på vägen, Är den
svår på alla sätt, Gå blott framåt, trött
men trägen! »Tro på Gud och handla
rätt!»

3. Tryggt du då på vägen ledes. Hjär-
tats frid gör mödan lätt. Stjärnljus på
din stig utbredes. »Tro på Gud och handla
rätt!»

4. Hat, förakt och smickrets snara
Väntar dig af mänskors ätt. Se du uppåt,
låt dem fara. »Tro på Gud och handla
rätt!»

18 Välkommen, välkommen vi hälsa
en hvar, Som ärligt för nykterhe-
ten strider, Som ännu i bröstet har mod
att stå kvar Och kämpa till dess seger
vinns omsider, Och kämpa till dess seger
vinns omsider.

2. Vi höja vår fana, vi kämpa med
makt. I norden skall nykterhet än råda.
Vi rycka framåt ifrån trakt och till trakt,
Tills inga rusets offer mer vi skåda.

19 Vi hälsa hvar sann godtemplar med
fröjd Och hoppas, att han Här fin-
ner sig nöjd. Vi hjärtligt mottaga I världs-
kedjans rund Båd' starka och svaga Till
syskonförbund.

2. En hvar i vår strid På olika sätt
Kan verka för frid, För sanning och rätt.
Om enigt vi kämpa, Framåt skall det gå.
Det onda vi dämpa Och fienden slå.

3. Ty friheten är Vår flammande båk;
Ej ras gäller här, Ej folkslag, ej språk.
Kan fiendens skara Ej räknas — gå på!
Ty sanning skall vara Och rätt skall be-
stå.

20 Med fröjd vi eder hälsa här
Välkommen i vårt syskonlag. Må
Gud, som allting godt beskär, Med frid
och ljus från denna stund Bestråla eder
väg hvar dag! Må sanning helga vårt
förbund Att rädda dryckenskapens slaf,
Vår broder ifrån drinkarns graf.

21 Vi åter möta eder Med fridens
hälsningssång. Vår fyr är tänd
och förer Till hemmet vandrarns gång. Vi
nya löften gifva Och se mot himlen opp.

Framåt, må Gud oss lifva Med kärlek, tro och hopp!

22 Välkomna hit in i vår nykterhetshär. Vi redan ha lyft våra fötter, Att gå ut i kamp mot den lasten som tär På lifsträdets innersta rötter.

2. Välkomna till rådslag om hembygdens väl! Vi vilja oss rusta till striden Mot smygande ovän, som djärft från oss stjal Båd' hälsan och glädjen och friden.

3. Välkomna som led i vårt fostbrödrslag! Vi trofast vårt handslag er gifva. Må kärleken präglä vårt möte i dag, Och hoppet om seger oss lifva!

23 Må glädtigt våra sänger skalla Och lifva oss i denna stund, Då vi med fröjd välkomna alla, Som slutit sig till vårt förbund. Må edra hjärtan lifva då Den fasta *tron* att seger nå.

2. Hvad lott oss ödet vill beskära Uti vår kamp mot onskans makt, Vi låta dock oss ej förfära, Men äro troget på vår vakt Mot fienden; till strids vi gå I hoppet att snart segra få.

3. I tro och hopp vi skola strida, Bort-
torka mången smärtans tår. Vi ljus och
sanning skola sprida, Där mörkrets makt
och ondska rår, Om fast förenade vi stå,
I kärleken vi seger nå.

24 Hur godt det är att se Så mån-
ga trogna här. Med glädje hand
vi ge Åt hvarje vän så kär. Vi hälsa
hvarje broder god. Framåt! Ej svika
kan ditt mod.

2. En hvar förbunden vän, Som vid
vårt altar' står, Vårt handslag gäller än,
För honom hjärtat slår. Vi hälsa ock
hvar syster kär, Som ömhet för de fallna
bär.

3. I kärlek, tro och hopp Vårt mål vi
vilja nå: Att lyfta sjunkna opp Och ru-
sets afgud slå. Vi hälsa den, som här är
med Och håller ut i våra led.

4. Till ifver och till flit, Gud styrk
oss dag från dag! Lär oss med redligt
nit Dig vandra till behag! Gif styrka,
Gud, åt en och hvar, Uti vår svaghet mäk-
tig var!

25 O, nykterhetens Gud, Hjälp oss
på dina bud Att gifva akt! Blif
du vår sköld och lär Oss tappert strida.

här Mot frestelse, begär; Mot syndens makt.

26 (a) Nu hederns helga lagars band
Förbinda med vår sak er hand.
Ja, må hvar medlem handla så, Att svek
vårt namn ej fläcka må!

2. Ett gladt välkommen bjudes här,
Men mest åt den, som trogen är. Må
ordens ära stråla skön Och sällhet bli
hvar medlems lön!

3. Var sann, stå fast till lifvets slut!
Håll trogen, obefläckad ut! Trots mörker
vägen framåt bär. Må ingen svekfull fin-
nas här!

(b) 1. Förbundna nu vid ärans bud I
helig kamp I dragen ut Mot dryckenskap.
Med hjälp från Gud I skolen segra dock
till slut.

2. Håll troget ut! Gör alla rätt! På
orden minsta fläck ej sätt! Förenade med
brodersband Vi strida tappert hand i hand.

3. Upp kämpar, slutna täta led Kring
fanan; uti trogen ked Vi modigt storma
fram till strid För nykterhet och rätt och
frid.

27 Stäm, bröder in i liflig takt Och
sjung med lust och lif! Vår sak
nu hastar fram med makt. All tveksam-
het fördrif.

Kör: Vi löfte gett, förent vår hand
Med segervisst beslut Att enade med bro-
dersband För frihet hålla ut.

2. Ej dödens dryck mer är vårt val.
Vi bjuda den ej mer, Ty den åt hjärtat
bringar kval. Vår dryck ej döden ger.

28 Afhållslöftet må du gifva Och
det alltid hålla fast. Må du ge-
nast lös dig rifva Från den onda dryckes-
läst. Underskrif, underskrif, Afhållslöftet
underskrif. ∴:

29 Fast i nykterheten stå, Din Gud
i sinnet bär! Slut dig till de
trogna få, och kämpa med oss här! En
gång segern vinnas skall. Vi det hoppet
hålla fast, Därför mot vårt ädla kall Vi
glade gå med hast.

30 Fast är ordenskedjan sluten,
Hand i hand vi stå. Att den
aldrig må bli bruten Hoppas vi också.
Hoppas vi också.

2. Modigt må vi gå i striden För vår ädla sak. Utan strid ej vinnes friden, Blir ej ovän spak.

3. Framåt, ordens lösen ljuder. Framåt må vi gå. Framåt äfven löftet bjuder För att målet nå.

4. Broder, syster, glöm då icke Hvad du lofvat har! Trofast löfte ständigt smycke Dina lefnadsdar.

5. Ej med saknad se tillbaka, Men till frestarn säg: Jag har lofvat att försaka Rusdrycks hela här.

6. Kraft från höjden Gud vill bringa. Därför hvarje gång Kedjan öks, må tack-samt klinga Våra hjärtans sång.

31 (a) Vi vår nya medlem hälsa Nu i syskonringen vår. Trogna ömma mot hvarandra; Kärlek läker alla sår. Så vi vandra, Så vi vandra. Lyckan följer våra spår.

(b) Gladt vi låta sången ljuda. Hälsa här med brodersnamn Nu vår nye medlem. bjuda Honom ock vår öppna famn. Låt oss föra, Låt oss föra De förvillade i hamn!

32 Se hur skönt vi sammanbinda
 Hand och hjärta, hjärta hand,
 Sanning, kärlek oss förena I ett troget
 vänskapsband. Fram, framåt, hand i hand
 För vårt kära fosterland!

2. Må vår syskonring ej slitas Genom
 frestarns svek och list! Må vår vänskap
 trofast vara Tills oss döden når till sist.
 Fram, framåt etc.

3. När i grafvens stilla gömma Lösas
 alla jordens band, Må vi än en gång för-
 enas I ovansklighetens land. Fram, framåt
 etc.

33 O, hur fast ha vi ej enat Oss att
 hålla samman här! Vän och ovän
 sig förenat, Att hvarandra hålla kär. Må
 förbundet utaf ingen Slitas genom brott
 och list! Fast må vänskap, kärlek bli I
 vår trogna syskonring. Fast må vänskap,
 kärlek bli I vår trogna syskonring!

34 När Rekabs barn i forna dar
 Afsvuro drufvans saft, En nektar
 hade de dock kvar Af mer gudomlig kraft.
 De drucko källans vatten då Och lydde
 fadrens bud; En ädel släkt af trogna få,
 Ett folk berömdt af Gud.

2. Ej världen desse trogne män Trots
svunna sekler glömt; Då rusets gud är
störtad, än Är Rekabs namn berömdt. Vi
vilja minnas edra ord — Är frestarn än
så fin — Tills eko ljuder kring vår jord:
»Vi dricka aldrig vin.»

35 Vårt löfte Gud, oss hålla lär!
Må vi ej få begråta här En bro-
der, Som ej profvet höll, Men från god-
templarlöftet föll.

2. Bevara oss för frestarns list, Lär
oss att känna rätt vår brist, Att endast
du oss skydda kan Och göra själen, nyk-
ter, sann.

36 De gamle Rekabiters Gud Oss
skydde med sin makt! Han kläde
oss i ljusets skrud! Han hälle om oss
vakt!

2. Må du vårt hjärta ömhet ge; Lär
oss med känsla varm Att dela fröjd och
lindra ve I hvarje broders barm!

3. Vår synd förlåt, vår sak för ut,
Föröka du vårt tal! Oss trogna gör till
lifvets slut, Gif ljus i dödens dal!

37 Världens Gud, vår frälsningskälla,
Din välsignelse oss gif! På hvad
plats du vill oss ställa Vårt beskydd och
bistånd blif!

2. Värdes du vår sak välsigna. Var
de svagas trogna stöd, Stärk den arme,
som vill digna Ned i kampens högsta nöd!

3. Med din starka arm bevara Oss på
lifvets vandring här; Var vårt värn mot
hvarje fara Och att gagna rätt oss lär!

38 Vårt hedersord är gifvet Af håg
och vilja fri, Nu visas skall i lif-
vet Hvad allvar låg däri. Ack, ord för-
tan mening Vi ofta höra få, Men inom vår
förening Det vare icke så!

2. Trots hån af dem, som klandra Den
väg vi börjat gå, Vi vilja stadigt vandra
Emot vårt mål ändå. Hur världen än oss
dömer, Se, framåt går vår färd; Men den,
sitt löfte glömmet, Är föga heder värd.

3. Ja, följer skam och våda Hvert steg
af trolöshet, Må aldrig vid oss låda Ens
minsta sken af det! Här gäller att ej
svika. Trots sveket på vår jord, Och ej
en hårsman vika Från ärligt menadt ord.

39 Gör det lilla du kan, gör det vil-
ligt och gladt, snart de dyrbara
tillfällen fly; efter vår kommer höst, och
på dag följer natt, Då kanhända ej mor-
gon skall gry. O, var flitig att så, medan
ännu är tid, Att din skörd måtte mogna
i frid!

2. Gör det lilla du kan och se icke
därpå, Att så ringa, så litet det är, Ty
hur skulle du då väl med lust kunna gå
Dit din mästare sänder dig här. Är det
uppdrag du fått än så ringa i sig, O, var
nöjd, att han gaf det åt dig!

3. Gör det lilla du kan, lägg ditt hjärta
däri. Gör det allt för din mästare blott,
Och var viss att han skall icke döma som
vi, Blir det fråga om stort eller smått;
Se, han själf gör ju allt, hvad betyder det
då, Om han ställt dig i led med de
små?

4. Gör det lilla du kan och besinna,
att Gud Hos oss alla vill trohet blott se;
O, så gläds att få gå med hans ringaste
bud, Och att själf han all hjälp vill bete;
Men hvad fröjd; om en dag han ock säger
till dig: »Hvad du gjorde, det gjorde du
mig.»

40 Vak upp hvart redligt sinne,
 Vak upp hvar ljusets vän, Att
 medan tid är inne Bekämpa fienden! Grip
 andens skarpa vapen! Hör offrens klago-
 låt, Där mördarn, dryckenskapen, Går
 fram sin mörka stråt.

41 Såsom jordens bästa rosor Dofta
 kärleksfulla ord, Men de bittra äro
 nässlor Ur en ond, fördärfvad jord. Ej må
 du plantera nässlor Kring din dörr, nej,
 hellre må Kärlekens och fridens rosor Där
 i ljuflig blomning stå.

2. Tala vänligt! Solens stråle Smälter
 klippans snö och is. Tala vänligt! Ord
 af kärlek Smälta hjärtan till Guds pris.
 Tala vänligt! För den trötte Likt en häl-
 sodryck det är. Tala vänligt! Nästans
 börda Du till hälften därmed bär.

3. Solen sjunker tyst i vester, Kanske
 står du snart för Gud, Eller kanske snart
 din broder Får från honom samma bud.
 Fly till Herren, han allena Verkar kärlek,
 ren och sann; Han allena lär oss tala
 Huldt och vänligt med hvarann.

42 Ringa vattendroppar, Ringa korn
 af sand Bilda stora hafvet Och
 det vida land.

2. Så de små minuter, Fast så ringa,
dock Bilda världens åldrar, Evigheter ock.

3. Så ock ringa felsteg Leda menskan
af Från rättfärdigheten Ned i syndens
graf.

4. Ringa verk af kärlek, Ringa kär-
leksord Till ett himmelrike Skapa om vår
jord.

43 Blif ej försagd, du mödans träl,
Fast ingen tack du rönt! Blif ej
försagd, du varma själ, Som älskar obe-
lönt! Blif ej försagd, fast denna värld Är
tung att lefva i, Och skattande åt prål
och flärd, Man går dig kallt förbi!

2. Blif hvad du var, det rättas vän
Och tröttna ej till slut, Och hur du blef
besviken än, O, så ditt säde ut! Hvad
mer, om det, du sådde ock Ej mogna vill
till skörd! Du fyllt ditt värf, du har ju
dock Ditt hjärtas vittnesbörd.

44 Sår du din säd i den klara dag,
Sår du din säd ut i skymning
svag, Sår du din säd uti morgonväkt, Sår
du din säd, sedan sol sig släckt? O, hvad
skall väl skörden bli? ;|:

Kör: Sår du om natt eller sår du om dag,
Sår du den god eller sår du den svag,
Säker blir skörden, o själ det vet, Skörd-
dad i tid eller evighet.

2. Säd sår du ut bredvid vägens kant,
Sår ibland skärf och på stenhård brant.
Sår du din säd ibland tistel seg, Sår du
din säd på en fruktbar teg? O, hvad skall
väl skörden bli? :|:

3. Sår du ut sårande smärtans tagg,
Sår du ut dårskap och hat och agg; Sår
du blott skam och ett fläckadt namn, Sår
du för eviga nattens famn? O, hvad skall
väl skörden bli? :|:

4. Sår du med ängslan och sorgset mod,
Vattnar du sådden med tårars flod, Sår du
ock på en förhopning ut — Då skall med
fröjd du skörda till slut. O, hvad skall
väl skörden bli? :|:

45 Mild och ödmjuk, ren och helig,
Du bland dygder kronan bär, Du
som sorg i glädje vänder, Kärlek, himlens
barn du är! Vänligt du din hand uträc-
ker, Huldt ditt hjärta öppnar sig, Goda
tankar blott du väcker, Domar fällas ej af
dig. Mild och ödmjuk, ren och helig, Du

bland dygder kronan bär, Du som sorg i
glädje vänder, Kärlek, himlens barn du är.

46 Värdes, Herre, hos oss blifva,
Gör din närhet hos oss känd;
Hör de löften vi dig gifva, Din välsig-
nelse oss sänd! Värdes nåd och kraft oss
gifva Att vårt löfte trogna blifva!

47 Du ljusets och kärlekens källa,
Vår Gud och vår fader du är!
Låt strömmar af kraft till oss välla Och
kärlekens vägar oss lär!

2. Sänd kärlekens anda hit neder Att
öppna vårt hjärta för dig! Du, som uti
kärleken leder, Oss led uppå kärlekens
stig!

3. Sänd ut oss i världen att verka Ditt
verk ibland människors barn, De svigtan-
de krafterna stärka Och varna för frestel-
sens garn!

4. Och må i din himmel omsider En
hvar af oss hälsas som gäst Att avsluta
jordlifvets strider Med kärlekens eviga
fest!

48 Ack, låtom oss här verka, så länge dagen är. Snart kommer dystra natten, då ingen verkar mer. Hvar liten kärleksgärning vi utfört på vår stig, Skall komma med välsignelse en gång för er och mig.

49 Ditt hjärta uti lifvets dagar Låt det ej stelna bort till is! O, låt det slå för den, som klagat Och lider nöd på tusen vis! Drag din förfallne stackars like Intill ditt bröst, i orden in Och skänk bland syskon, kärleksrike, En plats ock honom bredvid din!

2. Och dina läppar — låt dem röras Till ord af kärlek, ord af tröst! Låt hoppets, fridens budskap höras, Till lättnad åt den fallnes bröst! En gnista snart en låga tändes, En droppe kommer frö't att gro — Ett ord af kärlek ofta sänder Tröst in i dryckenskapens bo.

3. Och sist — din hand låt ej bli slutten, Om eget »jag» så girigt mån! Låt själfviskhetens dörr bli bruten O, drag dess tröga regel från! Gif hvad du har! I ord och handling, Gif kärlek, hopp; väck tron till lif! Gif kraft till onskans omförvandling, Ditt eget »jag»; allt ädelt gif!

50 Oändlige, din nåd allen' Oss för
din tron församlat här. Låt glansen
af ditt anlets sken Upplifva oss, o fader
kär!

2. Lär oss, o Gud, i råd och dåd Att
handla rätt och göra väl! Stärk kärleks-
bandet med din nåd; Med himmelskt ljus
uppfyll vår själ!

3. Bevara oss i trofasthet, Må hoppet
bli vår vandrings stöd! Må kärlek och
rättfärdighet Oss uppehålla till vår död!

51 I väldig makt, o Gud, stig ned,
Ditt eldsnit hos en hvar upptänd,
Med heligt ljus din väg oss led, Din kraft
gör i vår svaghet känd!

2. Din vilja lär oss föra ut, All trög-
het lämna, ängslan sky; Din nåd i hvarje
hjärta gjut, Och låt oss aldrig från dig
fly!

3. Din andes kraft oss gif att här Be-
gagna rätt hvart pund vi fått, Din kärlek
oss förkunna lär, Gör slut på dryckenskap
och brott!

4. Sann tro och hopp oss alla gif, Din
kärlek tänd hos oss i dag, Din vilja styre
håg och lif, Din boning i vårt hjärta tag!

52 O, Herre gif oss hjälp och råd!
Vår säkra tillflykt var! Hjälp
oss i tankar, ord och dåd I alla våra dar.

2. O, hjälp oss emot frestelse! Dig
ödmjukt bedje vi. De fallne gif förlåtelse
Och må de trogna bli!

3. Ja hjälp oss alltid, Fader kär, I
din barmhertighet! Att vi må dina vara
här Och i all evighet.

53 O, vår skapare och Gud, Lär oss
hålla dina bud; När vi frestas,
skydda oss; Hjälp oss att vi ej förgås!

2. Gif på nytt den fallne nåd Att han
följa må ditt råd; Hjälp oss du gå vägen
rätt, Annars falla vi så lätt!

3. Led oss, Herre, med din hand, Ena
oss med kärleksband; På vår sida ständigt
stå, Att vi seger vinna må!

54 Hvad ställning vi än hafva må
I syskonringen här, Med hjärta,
hand vi fylla den Och hålla plikten kär.

2. I nöd och lust hvar trogen vän Med
oss förenad är. Hvad ställning vi må hafva
än I syskonringen här.

55 Se'n lifvets morgon grytt, Dess
timmar fly med fart. Så verka
innan dagen flytt, Ty natten kommer snart.

2 Nu skynda vi framåt. Vår vandring
uppåt går Bland godt och ondt på lifvets
stråt Uti vår Herres spår.

3. I kärlek, tro och hopp Vi främja
mänskors väl. Med framgång kröne Gud
vårt lopp, Vårt verk för kropp och själ!

56 Upp bröder, upp till sträfvan,
bön, Att snart den dag må gry,
så skön, Då lastens vidriga gestalt Ger
rum för dygden öfverallt; Då brott och
nöd och sorg och kif, Ger rum för fröjd
och lif.

2. I systrar, leden med er hand De
svaga, unga i vårt land, Snart är vår ar-
betsdag förbi, Nu eder hjälp behöfva vi;
Ja, eder hjälp behöfva vi; Snart dagen är
förbi.

3. Må hvar och en med lif och själ
Befrämja släktets sanna väl, I kärlek, tro
och hopp, att så Mot himlens höjd vår väg
må gå. Mot himlen må vi blicka opp I
kärlek, tro och hopp.

57 Verka, ty natten kommer, Börja vid morgonstund! Verka, när dagen glänser Klart i lummig lund! Verka i dagens hetta, Midt under solens glöd! Verka, ty natten kommer; Snart skall du bli död.

2. Verka, ty natten kommer, Än lyser solen klart, Nyttja den bästa tiden, Du får hvila snart. Samla dig ädla skatter Här hvarje dyr minut. Verka, ty natten kommer, Då ditt verk tar slut.

3. Verka, ty natten kommer: Dagen är kort, men dyr; Verka, när ljuset varar, Se, hur dagen flyr. Verka, tills sista strålen Du uti fjerran ser. Verka, tills natten mörknar, Då ej verkas mer.

58 (a) Fader, oss i nåd bevara, Då vi från vårt möte gå; Hvarje sanning uppenbara, Som ditt namn upphöja må.

2. Fräls oss ifrån dryckenskapen, Rädda oss ur syndens dy! Svaga äro mänskors vapen. Lär oss till din allmakt fly!

(b) Nu vi måste oss åtskilja Att till lifvets mödor gå. Herre, lär oss rätt din vilja Och ditt helga ord förstå!

2. Lär oss du för saken sträfva! Gif den framgång äfvenså Att vi kunna snart upphäfva Striden för att hvila få.

59 Var med oss, Herre, när vi hemåt gå! Låt oss en himmelsk tröst i själen få; Då skola vi, mer styrkta dag från dag, Gå ut i strid dig, Herre, till behag.

2. När frestelser oss möta, hjälp oss då! Var du vårt ljus, när mörker tränger på! Vår tunga nykterhetens sanning lär! Gif hjärtat mod, då vägen farlig är!

3. För du hvar Templar hem till fridens hamn! Må minsta fläck ej låda vid hans namn. Att världen gifva må det vittnesbörd: Han var en man från dryckenskapen förd.

60 (a) Må vänskapsbandet jämnt bestå! Vår kärlek växa, rätt och frid Af himlen hägnas; räddas må Den fallne medan än är tid.

(b) Må vår förening jämnt bestå Och vinna kraft och enighet! Låt rätt och sanning segra få! Gif framgång åt vår nykterhet!

61 Vårt möte nu skall sluta, Till skilda hem vi gå; Må kärlek, vänskap gjuta Sin glans kring oss ändå. En sann godtemplar såras Af fienden ej lätt; Ej han af lustan dåras, Då han går vägen rätt.

2. På de förtrycktas sida Bör hvar good Templar stå, Der rätt och orätt strida Vårt fältrop höras må. Om också huggen falla På sanningsskölden tätt, Vi vilja kämpa alla Och värna dygd och rätt.

62 O, Gud välsigna nu vårt verk och visdom gif; Hvert möte framgång skänke du och själf hos oss förblif!

63 Amen sjunge hvarje tunga, Amen är vår afskedssång. Amen få vi evigt sjunga. Amen för Guds tron en gång. Amen, snart vi segra få, Amen! Amen, ske alltså!

64 Låt oss vår sång till Gud, den högste, höja Och tacka för hans vård så undersam! Må han i nåd vårt folk till lydnad böja Och föra oss till nya segrar fram! O du, som hjälpa vill och

kan, Var du oss när och för oss an, Att vi vårt mål må hinna Och slutlig seger vinna.

2. Vår hjälp behöfva bröder, barn och hedning, Och gladt vi gå, som vi ha gått förut, Men gif oss du i nåd din Andes ledning; Vi äro svaga, sjelf vår strid för ut! O du, som hjälpa vill och kan, Var du oss när och för oss an, Att vi vårt mål må hinna Och slutlig seger vinna.

3. Tack för hvar fröjd, du, Herre, vill oss skänka, För all din kärlek under da'r, som flytt, När ödmjukt vi på våra brister tänka, Om nåd vi be och kraft till strid på nytt. O du, som hjälpa vill och kan, Var du oss när och för oss an, Att vi vårt mål må hinna Och slutlig seger vinna.

65 Frid, mitt hjärta, du skall hvila
Nu från strid och dolda kval,
Ifrån mycken gagnlös åtrå Och från sorger utan tal; Ty Guds kärlek visligt ordnat Allt, som hända skall och händt, Att till sist i ljus och sällhet Allting lyckligt blifver vändt.

2. Frid, mitt hufvud, hvila stilla I den tysta grafvens hus! Se dess mörker viker undan För en stråle himmelskt ljus! Dö-

dens kalla, dystra boning Lifvets furste
helgat har, Och som han skall jag ock
träda Utur den en morgon klar.

3. Frid, min ande, löst du träder På
den sälla himlens strand, Där ej synd och
sorg sig ställa Mellan dig och källans rand,
Dit du trängtat för att stilla Törsten efter
vetande, Templets portar för dig öppnas,
Och du får Guds klarhet se.

66 Mitt lif är en våg, Som röres
en tid I svallande tåg Vid vin-
darnes strid. När lugn blir på haf, Och
vinden är tyst, Då slumrar hon af Vid
stranden hon kysst, Då slumrar hon af
Vid stranden hon kysst.

67 Ljuft är att hamna Efter färd
på hafven, Ljuft är att famna
Lugnet i grafven, Hufvudet luta, Trötta
ögat sluta, Slumra i döden.

2. Stoftet skall hvila Under gröna kul-
lar. Själén skall ila Högt där solen rullar
Bland Myriader Gyllne stjärnerader, Fröj-
das och lefva.

68 Hell honom, hell Som nu i dag
de (sexti) åren firar! Var glad,
var säll Än i din ålders sena kväll! Hell

dig, ja hell! Den minneskrans, som vi nu
 åt dig vira, Dess ursprung är Ur hvarje
 tacksamt hjärta här, Ja hell, vår ordens-
 broder, hell, Ja, hell vår ordensbroder.

2. Fast och säker som en man Du stått
 i alla lifvets strider. Vägen också snart
 du fann Därföre ock till oss omsider. Lycka
 och fröjd och trefnad här Du ständigt kring
 dig sprider. Därför vi nu alla så hjärt-
 llet hälsa dig. Vi hälsa dig, vi hälsa
 dig.

69 Kom, broder, fäst vårt blåa band
 Uppå *din* rock också, Och räck
 oss nu i kväll din hand Och med till må-
 let gå! Du vet så väl, att synd och skam
 Och ve och brott och kif Af dryckenska-
 pen födas fram I tusen hem och lif!

2. Du vet så väl, att drinkarns stig,
 Bär ned till dödens ort, Att hvarje krog,
 som öppnar sig, Är en fördärfvets port.
 Kom tag vårt blåa riddarband Och gif
 ditt löfte glad! Till seger skrider efter
 hand Vår nykterhetsbrigad.

3. Det bandet skall dig pryda väl På
 hvarje rum och stig; Det hviskar tyst till
 rusets träl: Stå upp och bättra dig! Se,

öfverallt i bygd och stad De tätna våra led! Kom, broder, gif ditt löfte glad, Tag bandet och följ med!

70 Mot dryckenskapen gå vi ut Till kamp på lif och död. O, yngling, kom, dig till oss slut Och gif oss hjälp och stöd!

2. Ja, ung och gammal, kvinna, man, Kom med oss en och hvar! Ty, den, som vill, han mycket kan! Låt se du vilja har!

3. Det goda segra skall till slut; Till strids vi glade gå; Vi vilja troget hålla ut, Till dess vi seger få.

71 O, slutom då, bröder, ett trofast förbund, Ty enhet ger styrka allenast. Ej skjuta vi upp till en kommande stund Hvad bäst är att fullborda genast. Den dag mot oss ler Han kommer ej mer, Om väl eller illa han brukats.

2. En gång skola skingras för vaknande sol De nattliga skuggorna alla Och nyfödda släkten från pol och till pol Se Bacchi altaren falla. Kom snart, kom o tid, Af endräkt och frid, Gör sanning af arbetets ära!

72 O, yngling, om ditt hjärta slår
 För sanning, ljus och dygd, Kom,
 slut dig till vår här, som går Till strid i
 stad och bygd! Se tusen krogars af-
 grundsgap Omkring oss lura här, Och
 lastens konung, dryckenskap, Vårt foster-
 land förtär, Och bitter nöd och ve och
 kval Uppfylla tusen tjäll, Och fångelser
 och hospital Ha offer i hvar cell. Förgrå-
 ten sitter mången mor Vid fattigdomens
 hård, Ty sonen har se'n han blef stor Till
 krogen ställt sin färd.

2. Och mången maka, som nyss bar
 Sin brudeslöja gladt, Förtviflan till sitt
 sällskap har Den långa dystra natt. Ty
 mannen lefver utom hus, Trifs ej i hem-
 met mer. I dåligt sällskap, sus och dus
 Alltjämt man honom ser. O, yngling,
 tänds ej i ditt bröst, En helig känslas
 brand Att få vårt fosterland förlöst Ur
 dryckenskapens band. En dag skall lan-
 det andas lätt, Dess rodnad lyser re'n Och
 solen på en nykter ätt Skall gjuta ut sitt
 sken.

73 I nykterhetens sanne vänner, Stån
 upp, nu gäller det framåt! Kring
 eder mördas barn och vänner. Hör deras

rop och bittra gråt! Hör deras rop och bittra gråt! Skall dryckenskapen få föröda Med fräck och blodbesudlad hand Vår härd, vårt folk, vårt fosterland? Skall frid och sällhet här förblöda? Framåt! Framåt! Med sanningen omgjordade vi gå. Framåt! Framåt! Med tro och bön till sist vi seger få.

2. Ej mod och kraft oss skola svika, Vårt bröst är varmt af kärleksglöd. För ljusets makt skall mörkret vika, Som fyllt vårt land med brott och nöd, Som fyllt vårt land med brott och nöd. Vårt land har länge nog fått lida Af dryckenskapens syndaflod, Som har förgiftat dygd och mod Med vågor, grumliga och strida. Framåt! Framåt! Med sanningen omgjordade vi gå. Framåt! Framåt! Med tro och bön till sist vi seger få.

74 Framåt, framåt på ljusets bana, Du unga, friska kämpahär! Re'n svajar högt vår svenska fana, Och Sverges skyddsgud henne bär, och Sverges skyddsgud henne bär. För sannt och godt och skönt vi strida, Mot mörkret dra vi våra svärd. Ett norrsken uti nattlig värld Vid bardalek vi skola sprida. Framåt på

ljusets väg, Du friska kämpahär! Framåt,
framåt, mot mörkrets här Vi draga våra
svärd.

75 Vår Gud är oss en väldig borg,
Han är vårt vapen trygga; På
honom i all nöd och sorg Vårt hopp vi
vilja bygga. Mörkrets furste stiger ned
Hotande och vred; Han rustar sig för
visst Med våld och argan list, Likväl vi
oss ej frukta.

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan. Vi
vore snart förströdda; Men med oss står
den rätte man. Vi stå af honom stödda.
Frågar du hvad namn han bär? Jesus
Krist' det är. Han är den Herren Gud,
Som, klädd i segerskrud, Sin tron för evigt
grundat.

3. Och vore världen än så stor Och
full af mörksens härar, Dock när ibland
oss Herren bor, Platt intet oss förfärrar.
Världens furste är ju dömd, Och hans kraft
är tömd. Han på ett hufvudhår Oss skada
ej förmår; Ett ord kan honom fälla.

4. Guds ord och löfte skall bestå, Vi
det i hjärtat bäre. För himmel, ej för
jord vi gå Till strids och glade äre. Äro

alltid väl till mods, Fast vi våga gods
Och ära, lif och allt. Ske blott som Gud
befallt! Guds rike vi behålla.

76 Regering, folk och fosterland, O
fädrens Gud beskydda! Slut kär-
lekens och fridens band Omkring palats
och hydda! Med oveld vare tydda De
lagar du oss gaf, o Gud, Och sanningens
och dygdens bud Af fria hjärtan lydda!

2. Styrk dem, o Gud, som fäders bygd
Med fäders mandom stöda! Hjälp dem,
som sig för bröders dygd Och ljus och
tröst bemöda! Låt ymnigheten flöda Af
borgarns flit och trefna ro! Gif hägn åt
åkermannens bo, Hans arbete och gröda!

3. Och blott ett hjärta och en själ Må
Nordens söner nämnas! Må allmänt väl
bli allas väl Och rätt och plikter jämnas!
Åt glömskan allt må lämnas, Som gör ett
brödrasinne kallt! Må kärleken städs lifva
allt, Som tänkes och som ämnas!

4. Välsigna den, som vet och vill Deri
sin ära sätta Att samvetsgrannt blott
lyssna till Det sanna och det rätta! Be-
kymrens bördor lätta! Åt dygdens mödor
lycka gif, Och låt oss i ett högre lif Få
mötas efter detta!

77 Gud, som bevarat uti forna tider
 Mäktigt vårt land och du, som
 vill det skydda, Se nu i nåd till folket,
 se det lider, Slutet i bojor, kvaldt i slott
 och hydda, Hör oss i nåd, o Herre, när
 vi bedja! Rädde vårt land, o, slit för-
 tryckets kedja! Hör oss i nåd, o Herre,
 när vi bedja! Rädde vårt land, o, slit
 förtryckets kedja!

2. Herre, du hör ju de eländas böner,
 Enkornas rop och barnens jämmerklagan.
 Du vill ju rädda alla dina söner. Du vill
 ju hjälpa äfven genom agan. Hör oss i
 nåd, o Herre, etc.

78 O, hoppets dag, som klarnar opp
 Ur dödlighetens dimma! Du sän-
 ker till mitt vandringslopp Utaf ditt ljus
 en strimma; Och brist och nöd Och sorg
 och död Fly bort som nattens skuggor.

2. Jag lifvets dag ej slöse bort På
 tidens små bekymmer! Allt skall dock
 lämnas innan kort, När lifvets afton skym-
 mer. Mig följer blott Hvad rätt och godt
 I ädel tro jag öfvat.

3. Mig följer ej det mynt, som går, Det
 guld, som vinnas i världen, Men frukten

af hvar torkad tår, Hvar seger öfver flården,
Hvart tröstens ord, Som här på jord
Har egnats dem, som lida.

4. Mig följer ej till fridens land Ett
firadt namn och rykte, Men minnet af den
hulda hand, Som tyst en likes tryckte,
Den vattendrick, Den ömhetsblick, Som
skänktes åt den arme.

5. Mig följer ock hvart godt beslut,
Som ej till verk hann mogna; Mig följer
eller går förut Hvar vän, min själs för-
troгна; Mig följer allt, Hvars rena halt
Mig till fullkomning bringar.

6. Så vill jag, innan det blir natt Och
hvilans bädd tillagas, Blott samla här åt
mig en skatt, Som ej kan från mig tagas.
Lef, Gud, i mig! Jag blir i dig, Och dö-
den blir min vinning.

7. O fader, under dagens lopp Låt mig
din nåd förnimma, Och kom till mig med
saligt hopp Uti min aftontimma! Jag by-
ter nöjd All jordisk fröjd Mot hvad jag
sedan väntar.

79 Hvar och en har fått Något pund
sig gifvet, Lottlös ingen än Van-
drat genom lifvet.

2. Ingen är så arm, Ingen är så ringa,
Att han säga må: Gåfvor fick jag inga.

3. Större, mindre, ja, Så dem Herren
delat; Hvem kan säga dock, Att han däri
felat.

4. Kan det minsta frö Till ett träd ock
blifva Samt åt vandraren Skydd och svalka
gifva;

5. O, då kan ju ock Minsta pundet
blifva Nyttigt på den plats Gud däråt
täcks gifva.

6. Herre, gör mig du Trogen i det
lilla, Lär mig tjäna dig Obemärkt och
stilla!

80 Lycklig den med sorgfritt hjärta
Fridsamt hälsar morgonen Och
förutan ångrens smärta Återskådar aftonen!

2. Lycklig den, hvars lefnad flyter Bäckens
lugna bölja lik, Och fast lyckans
ynnest tryter, Är af egna dygder rik!

3. Lycklig den, som orädd lyder, När
hans sista timma slår, Och hvars graf en
blomma pryder, Vattnad af en ömhetstår!

81 Så långt vårt öga hinner, så vidt
vår tanke når, En hed af sand sig
sträcker med sanden full af spår. De
fjät af nakna fötter, så väl som mjuka
skor, Från man och kvinna stamma, från
liten och från stor.

2. Sig tätt de sluta samman och bilda
ändlöst band. De äga samma riktning
mot dunkel ökenrand, Ett hoppets rosen-
skimmer sig ter bland dimmor grå Och
dit de peka alla, de spår i sanden gå.

3. Och dem, som vilse vandra, de mana
till sig snart; Och liksom vintergatan de
lysa stjärneklart. När frestelsen oss loc-
kar, de te sin purpurglöd, Som städs de
ville varna hvar själ för synd och död.

4. Jag kan ej namnen nämna på dem,
som spåren tryckt. Förvisst i fadrens
minne ej ett är utelyckt. En gång må
varmt de vittna för oss mot brott och
skuld; Då skola spåren räknas som rent
och ädelt guld.

5. Ty allt du vill i sanning, och allt
hvad rätt du gör; En känsla, om än flyk-
tig, som högre tanken för; Hvar handling
kärleksboren, hvart ord till tröst du gett;
Allt fäster spår i sanden, och fadren spä-
ren sett.

6. Gud gifve, när vi slutat vår jordafärd till sist, När mänskoögon slocknat och anden bojan mist, Att spåren måtte visa, i ändlös strålig led, Hur vi från mörker vandrat till himlens ljusa fred.

82 Hur ljuflig mången gång den tanken för mig står: I dag jag närmare är målet än jag var i går. Närmare målet, närmare, ja, Närmare målet i dag, i dag Än någonsin förut.

83 Hvila min tanke i sällhetens sköte, Fjärran från oro och sorger och kval, Där hvarest glädje och vänskap stämt möte! Samla för hjärtat i syskonens tal! Vänliga känslor vid tonernas vågor Strömma till hjärtat och fylla dess vrår, Och uti ljuset af kärlekens lågor, Se vi hvar vägen till sällheten går.

84 Möter mitt öga Dig från det höga Stjärnströdda blå, Du vid hvars sida Leende blida Gratier gå. Glädlig med vårens Krans omkring hårens Fladdrande guld Steg du från ljuset Neder till gruset, Tröstande, huld.

2. Kom att uppvärma Hjärtat och närma Glädjens minut, Kvalen förjaga, Ömt mig ledsaga, Och när till slut Dagarna flyktat, Och han har lyktat Pröfningens tid; Heliga gnista, Skänk åt mitt sista Ögonblick frid!

85 Hvem är ynglingen, som nalkas
Med en segerkrans kring håren,
Mild och blygsam, skön som våren, Men
som döden allvarsam. Ej att leka, ej att
skalkas, Men att trösta, att hugsvala Och
om lifvets plikter tala Han högtidlig stiger
fram, Att om lifvets plikter tala Han
högtidligt stiger fram.

2. Kärlek, o, hvem skulle icke Känna
dig, du himlaburne! Hjärtats sår, af smärtan
skurne, Läkas ändtligen af dig, Och
hvarhålst vi kring oss blicke I vår glädje,
vårt elände, Vandrar du, o gudasände, Som
en ängel på vår stig. Vandrar du, etc.

86 Glänsande klar är den drycken
rar, Friskt vatten i glas på brikor.
Den hälsa ger och den riktar er, I
gossar små och flickor. Med hast bortryck
Hvarje giftig dryck Ifrån din mun
och svara! Vi intet fått, Som oss gör så

godt, Som källans vatten klara, Som källans vatten, som källans vatten klara.

2. Bättre än allt, det vatten kallt Som flyter från källan klara. Den bästa skatt både dag och natt För oss skall vatten vara.

3. Glädjen på nytt, sedan sorgen flytt, Kom åter till barn och moder. De slutat opp med en giftig kropp, Båd' man och son och broder.

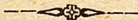
4. Drinkarns hus har nu frid och ljus Och vård af en nykter fader, De barn som flytt och hans hemkomst skytt Kring sig han ser så glader.

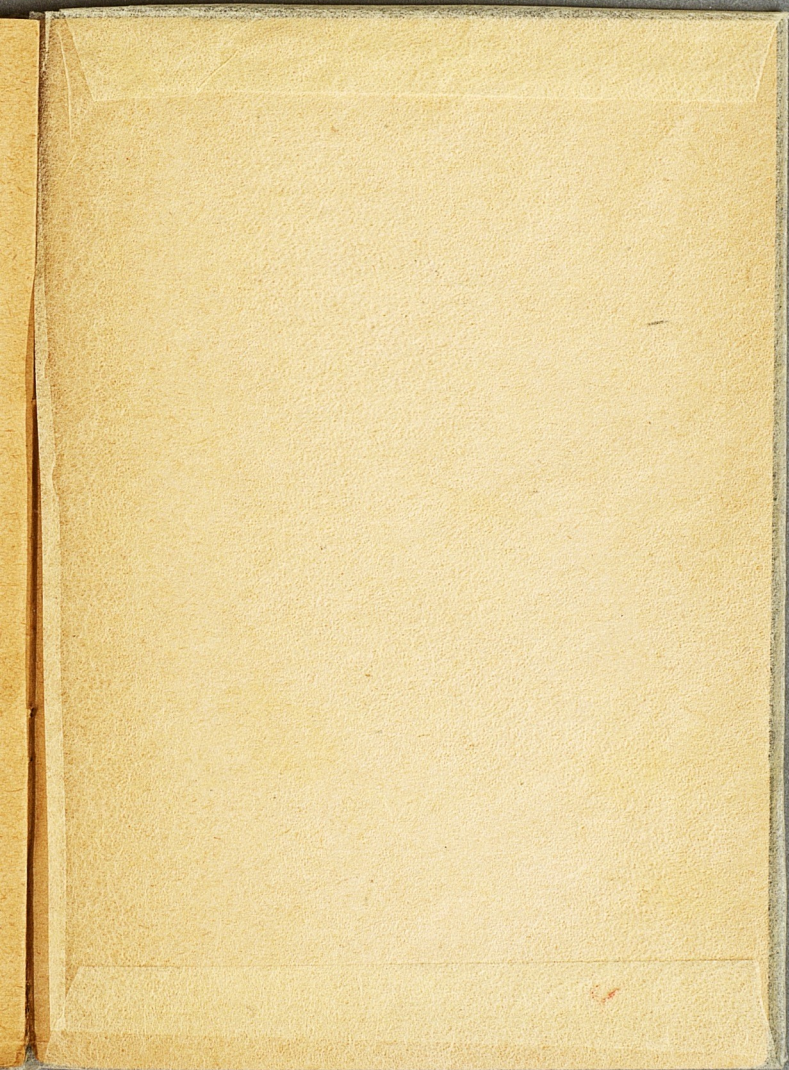
87 Stolte broder, du, som äger Kraft att stå i stormig tid, Du som om den fallne säger: »Frukten af din dårskaps tid!» Döm ej strax den vilseförda, Som i lasten fångad är, Lägg ej sten uppå hans börda, Den i stället bär.

2. Gå i striden ut, arbeta, Räck den fallne mildt din hand! Låt den sjunkne se och veta Något om ett bättre land, Veta att det räddning finnes, Om till Gud du komma vill, Att hos honom styrka vinnes, Frid och fröjd därtill.

3. Grip dig an med mod och handla,
Hjälp en hvar, som hjälpas kan! Glöm ej:
Gud kan allt förvandla, Se ej en som
hjämplös an! Så och vattna! Gud skall
gifva Växten, som han lofvat har, Och
den minst du trott, skall blifva Sist en
pärla klar.

4. Hvilken skön och ädel möda Är ej
den att göra godt, Att ej tid och kraft
föröda I en själfvisk hvila blott. Skönt
det blir, då Herren säger: »Hvad han
kunde gjorde han»; Gåfvan vägs ej — men
det väger: Du af kärlek brann.

— ❁ — NOTER ❁ —

till

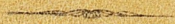
Godtemplarordens sångbok

finnes att tillgå å storlogens exp.

Pris:

Kartonerad . . . 1: 25.

Häftad . . . . . 1: —.

www.books2ebooks.eu